

ЛЯТО

Прегърни тези топли жита,
тази свежа пшеничена степ,
край която вървиме сега,
двама верни приятели с теб.

Погледни, как жетварският сърп
като сребърен гълъб трепти
и приветства узрялата шир
с разлюляните житни гърди.

Погледни, как пшеничният клас
е протегнал за жетва ръце
и във лятната утрин гори
като чисто моминско сърце.

Тези родни пшенични нивя,
оросени от капчици пот,
вливат вяра в жетварския дом
и надежда за светъл живот.

Няма други копнеж на света
по-сърдечен и толкова мил, —
да дочакаш класът да узрей
сред море от лъчи и осил.